

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 24 kwietnia 1939 r.
sygn. akt II C 3030/38**

- 1) Nie wymaga formy aktu notarialnego umowa o przelew wierzytelności nawet jeśli została zawarta w związku z czynnościami cywilnoprawnymi, których przedmiotem była nieruchomość.**
- 2) Sąd Apelacyjny nie ma obowiązku rozpatrywać z urzędu dowodów nieprzytoczonych przez strony.**

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sądu Najwyższego dr M. Wawrzkowicz
sędziowie Sądu Najwyższego: dr J. Łopuszański, Cz. Koneczny
przy udziale protokolanta aplikanta sądowego K. Joela na posiedzeniu jawnym dnia 24 kwietnia 1939 r.

w sprawie z powództwa Dawida Gronnera przeciwko: (1) Helenie *primo voto* Starskiej *secundo voto* Żukowej i (2) Marcjannie Micińskiej, pozwanym
o zwolnienie od egzekucji,
po rozpoznaniu skargi kasacyjnej pozwanych na wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 października 1938 r., sygn. akt II CA 860/38

skargę kasacyjną oddala, od pozwanych koszty postępowania kasacyjnego w wysokości 240,20 zł na rzecz powoda zasądza.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny zmieniając częściowo wyrok Sądu Okręgowego orzekł, że pozwane winny solidarnie uznać, iż powodowi na zasadzie umowy o przelew z dnia 24 maja 1934 r., numer repertorium 1132/34 przysługuje wyłączne prawo do wierzytelności, przypadającej według planu podziału Sądu Grodzkiego w Krakowie z dnia 16 kwietnia 1936 r. i 10 września 1936 r., sygn. akt VIII E 3824/33 z masy licytacyjnej odnośnie do połowy realności objętej lwh 43 księgi grodzkiej Kraków XII Półwie Zwierzynieckie, poprzednio własnością Alojzego Żuka będącej, która to wierzytelność wynosi 4.259,94 zł i zezwolić, aby Sąd Grodzki w Krakowie złożoną na zasadzie postanowienia z dnia 29 kwietnia 1937 r., sygn. akt VIII E 3824/33 na rzecz Alojzego Żuka do depozytu sądowego sumę 4.259,94 zł wypłacił powodowi jako prawonabywcy Alojzego Żuka.

Wyrok ten zaskarżają pozwane powołując się na obie podstawy kasacyjne z art. 426 k.p.c.

Wywodom skarżących nie można przyznać słuszności.

Sąd Apelacyjny nie naruszył prawa materialnego uwzględniając wspomnianą umowę o przelew pomimo, że według jej treści Alojzy Żuk przeniósł na powoda wszelkie uprawnienia z tytułu współwłasności w połowie odnośnie do sprzedanej nieruchomości i że umowa ta nie ma formy aktu notarialnego, w przypadku nie chodzi bowiem o nabycie nieruchomości, lecz wierzytelności do wspomnianej sumy pieniężnej o przelew wierzytelności nie wymaga formy aktu notarialnego (art. 168-176 k.z.¹).

Nie zachodzi naruszenie prawa materialnego ani istotnych przepisów postępowania, w szczególności art. 534 § 1 k.p.c. przez to, że Sąd Apelacyjny uznał w sprawie legitymację bierną pozwanej Marcjanny Micińskiej, skoro sąd ten ustalił, że w toku postępowania egzekucyjnego pozwana ta złożyła w sądzie egzekucyjnym dokument wspomnianej umowy przelewu i zawiadomiła sąd ten o tym przelewie.

Przepis art. 534 § 1 k.p.c. nie ma tu zastosowania, gdyż dotyczy legitymacji do wszczęcia egzekucji przez osobę inną, niż wymieniona jako uprawniona w tytule egzekucyjnym, w przypadku zaś chodzi o podjęcie sumy z depozytu już po ukończeniu właściwego postępowania egzekucyjnego.

Zresztą kwestia, czy pozwana wskutek tej umowy stała się stroną w postępowaniu egzekucyjnym, nie ma istotnego znaczenia, gdyż decyduje fakt, że pozwana ta wskutek umowy przelewu wstąpiła co do części wspomnianej wierzytelności stosownie do art. 170 k.z. w miejsce pierwotnej wierzycielki, tj. pozwanej Heleny *secundo voto* Żukowej, że sąd egzekucyjny uzależnił wydanie powyższej sumy z depozytu od zgody także pozwanej Marcjanny Micińskiej, a ona tej zgody odmówiła.

Skoro bowiem bezzasadny ten sprzeciw stanął na przeszkodzie zrealizowaniu słusznych praw powoda do wspomnianej sumy depozytowej, to tym samym już powód, jako naruszony w swym prawie dysponowania powyższym depozytem, uzyskał prawo wymuszenia w drodze sporu od pozwanej Marcjanny Micińskiej zezwolenia na wydanie depozytu a to bez względu na to, czy powództwo co do niej ma charakter powództwa z art. 567 k.p.c. Sąd Apelacyjny uznając kwestię wypłacenia waluty Alojzemu Żukowi przez powoda za nieistotną i pomijając zbadanie tej kwestii nie naruszył istotnych przepisów postępowania, gdyż ważność przelewu nie jest uzależniona od wykonania obowiązku wypłaty waluty cesyjnej przez nabywcę wierzytelności.

¹ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. - Kodeks zobowiązań, Dz.U. 1933 nr 82 poz. 598.

O ile zaś chodzi o kwestię pozorności, Sąd Apelacyjny rozpatrzył zarzuty pozwanych i opierając się na zeznaniach świadka Józefa Gronnera, którym w całości dał wiarę, ustalił, że pozorności nie było.

Podważanie oceny tej dowodowej nie może być wzięte pod uwagę, gdyż ocena faktyczna Sądu drugiej instancji nie podlega sprawdzeniu w instancji kasacyjnej (art. 426, 439 k.p.c.).

Bezzasadnie zarzucają skarżące obrazę art. 244 k.p.c. pogląd bowiem Sądu Apelacyjnego, że nie ma obowiązku przeprowadzania z urzędu dowodów, niepowołanych przez strony, odpowiada temu przepisowi.

Zarzut, że Alojzy Żuk sporządzając wspomnianą umowę przelewu działał w zamiarze pokrzywdzenia wierzycieli, jest natury faktycznej i zależy od ustalenia odpowiednich okoliczności faktycznych, które by zarzut taki miały uzasadnić, bezzasadnie zatem wywodzą skarżący, jakoby zarzut ten był wyłącznie prawny.

W następstwie tego Sąd Apelacyjny uznając zarzut ten, podniesiony dopiero w skardze apelacyjnej, za niedopuszczalną nowość nie naruszył art. 395 pkt 2 i 404 k.p.c. i słusznie nie wdał się rozpatrzenie kwestii nieważności umowy przelewu, opartej na wspomnianym zarzucie.

W tym stanie sprawy pozwane nie usprawiedliwiły żadnej z przytoczonych podstaw kasacyjnych, należało więc bezzasadną skargę stosownie do art. 436 k.p.c. oddalić.

Koszty: art. 98, 101, 107 § 2 k.p.c. oraz § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, Dz.U. 1933 poz. 201².

[Przywołane przepisy: art. 98, 101, 107 §2, 395 pkt 2, 404, 244, 426, 439, 534, 567 kpc, art. 168-176 k.z.]

² Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 kwietnia 1933 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych, Dz.U. 1933 nr 24 poz. 201.